

her i Thinget allerede i 2 Samlinger, maa gaa saa hurtigt som muligt herfra til Landstinget, saa at vi allerede i denne Samling kunne høre dette Things Anskuelse, navnlig om det overordentlig vigtige Punkt Statsbidrag til Ciere af tuberkulose Dyr, der blive nedslagne. Allerede i den første Del af denne Samling have vi jo hørt den høitærede Indenrigsminister erklære sig bestemt mod dette Statsbidrag, saaledes som det er foreslaaet af Flertallet, men det vilde ogsaa være i høieste Grad interessant retsfnart at se, hvorledes Landstinget stiller sig i denne Sag. Jeg for mit Vedkommende tror nu, at hvis vi fik en Lov, som her er foreslaaet af Ministeren, vilde der være udrettet Meget, i hvert Tilfælde vilde det være et Fremskridt. Derimod mener jeg, at man ikke bør spænde sine Fordringer for høit, da man let derved Intet faaer, medens man dog ellers kunde faae en hel Del. I saa Henseende kan jeg henvise til den interessante Bog, som er udgiven af Lektor Bang om Tuberkulosen blandt Husdyrene, og som vist de Herrer kjende. Den Maade, han slutter paa, stemmer ganske overens med, hvad jeg her har udtalt, at man skal se at faae Loven igjennem, faae en hel Del gode Foranstaltninger truffne, og saa ikke spænde Buen for høit eller sigte paa at faae det, som man nu for Diebliffet anser for Idealet. Slutningen lyder saaledes: „Jeg vil slutte med en Opfordring til Alle, der have at gjøre med denne Sag. Lad os faae begyndt, og til Venner af radikale Foranstaltninger vil jeg sige, lad os stræbe at naae saa vidt som muligt, men lad ikke Sagen strande ved at forlange Mere, end der i Diebliffet kan opnaas“. Dette Synspunkt sympatijerer jeg fuldkommen med, og jeg ønsker, at det maatte blive fastholdt paa Sagens senere Stadier.

Bønløfte: Jeg har ikke kunnet lade mig tilfredsstille ved de Vædringsforslag, som Flertallet har stillet, og da allermindst ved det, som er stillet til § 10 c, og som angaar en for Landmanden meget farlig Sygdom hos Husdyrene, nemlig Tuberkulosen. Denne Bestemmelse, som findes i § 10 c, om, at Staten skal betale Dyrhelge tilsynet til de der omtalte Foreningers Dyr 2 Gange om Aaret, kan jeg ikke gaa med til, da jeg ikke anser det for rigtigt at anvende saa store Summer derpaa. Det staar for mig saaledes, at dette Bidrag kun vil komme Enkelte, og det de Færreste til Gode, og væsentligst dem, der mindst trænge dertil, og at det vil bidrage til at skabe en lille Hær af fast lønede Dyrhelger. Den anden Bestemmelse, at naar Mejerforeningerne og

de andre Foreninger tillige erstatte Cieren $\frac{2}{3}$ af Dyrenes for Nedslagningen tagende Salgsværdi, saa godtgjør Statskassen Foreningerne Halvdelen af disse Udgifter, falder ogsaa ind under det Begreb, at den kun vil komme Enkelte til Gode, thi det staar for mig saaledes, at det kun bliver den mindste Del af vor Kvægbesætning, der komme ind i disse Foreninger. Skulde det blive flere, som man vel egentlig skulde vente, saa bliver det saa befosteligt og vidtløftigt, at jeg ikke kan gaa med dertil, ligesom der ogsaa vil medgaa store Beløb til Lønninger for Dyrhelger. Bliver det derimod kun en lille Del af Besætningerne, der kommer ind i Foreningerne, saa bliver det til Fordel for de Enkelte, der for Diebliffet have funde Dyr, medens de, der have syge Dyr, ikke faae Nytte deraf. Jeg har i det Hele ment, at naar man har Interesse for den danske Kvægbesætning, kan man ikke nøies med disse Bestemmelser. Ville vi tage alvorlig fat for at udrydde Ondet, saa er der ingen anden Vej end den, som det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgkreds (Bertelsen) og jeg have foreslaaet. Jeg vilde foretrække det ærede Medlems Forslag fremfor mit, men jeg har ikke turdet gjøre saa stort et Greb i Statskassen. Jeg har ment, at naar man tog Amts- og Sognekommunerne med, saa gif man frem paa en tilstrækkelig retfærdig Maade. Det forekommer mig, at den omhandlede Sygdom er saa stort et Onde for vor Landbefolkning, saaledes som det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgkreds (Bertelsen) stildrede det under Sagens Behandling i første Del af Samlingen, at der maa gjøres noget Alvorligt for at udrydde det, og at saa maa ogsaa Staten bidrage dertil. Det ærede Medlem har vistnok fuldkommen Ret i, at vore Landmænd ellers ville segne under denne stemme Kreatursygdom. Jeg anbefaler mit Forslag, men dersom der skulde være mere Udfigt til at samle Stemmer om det ærede Medlems Forslag, skal jeg med Fornøielse gaa med dertil.

Bertelsen (Hjørring Amts 5te Valgkreds): Det ærede Thing maa undskylde, at jeg ikke kan ende mit Foredrag i saa kort Tid som den ærede Ordfører, da jeg ikke har opfattet 2den Behandling i 1ste Del af Samlingen saaledes som han. Der fremkom den Gang den Udtalelse fra den ærede Ordfører, at hans Stilling til mit Forslag, som nu er optaget af et Medlem af Udvalget (Bønløfte), var afhængig af, hvorledes Ministeren vilde stille sig til dette Forslag; men som jeg allerede den Gang udtalte, kan jeg